

**Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. Ámen!**

### **Ének**

**Kezdő énekünk a 135. dicséret, annak az 1., 3., 8. és 12. versei: „Az egy igaz Isten dicsérete.”**

1. *„Áldjátok az Úr nevét, Akik néki szolgáltok! Magasztaljátok őtet, Kik hív szolgálói vagytok, Kik állotok házában És jártok tornáciban.*
3. *Mert tudom, hogy ez Isten Erősb más isteneknél, Hatalma nagy mindenben; Isteni beszédével Amit akar az égen, Megtészti földön, vízen.*
8. *Megáll örökké neve És szent emlékezete. Ítéli hatalmában, Népét igazságában; Szolgáinak az Isten Megkegyelmez kegyesen.*
12. *Kik az Urat féltitek, Szent nevét dicséritek! A Sionról áldjátok És őt magasztaljátok Az ő lakóhelyében, A szent Jeruzsálemben!”*

### **Imádkozzunk!**

Urunk, Jézus Krisztus! Méltó vagy, hogy magasztaljunk! Nagyságodért és szeretetedért, igazságodért és irgalmadért dicsérünk Téged! Hálásak vagyunk, hogy megszólíthatunk, hogy új napot és új lehetőségeket készítettél mára nekünk, és hogy ebben a tanévben is éltetted bennünket. Köszönjük, hogy ha különös formában is, de tanulhattunk és gyarapodhattunk, és Nálad az elveszettségünkben segítséget, bánatunkban igazi vigasztalást találhattunk. Kérünk, segíts a lehető legjobban érteni Téged, azt, hogy Te az élő Isten vagy, mi pedig emberek, akiket Te formáltál és tartasz fenn a bűneink ellenére is. Ennek tudatában indíts útra bennünket a vizsgaidőszakra, hogy ne gondoljuk többnek magunkat a kelleténél és Téged se kevesebbnek, mint ami Vagy! Színed előtt állunk, hogy megismerjük mindazt, amit elkészítettél számunkra! Nevedért kérünk, hogy bocsásd meg vétkeinket és add Szentlelkedet, hogy üzeneted valóban megelevenedjen bennünk! Ámen!

***„Abban az időben Heródes király kegyetlenkedni kezdett a gyülekezet egyes tagjaival. Jakabot, János testvérét pedig karddal kivégeztette. Amikor látta, hogy ez tetszik a zsidóknak, azzal folytatta, hogy elfogatta Pétert is. Ez a kovásztalan kenyerek ünnepén történt. Miután elfogatta Pétert, börtönbe vetette, és átadta négy, egyenként négy tagból álló katonai őrségnek, hogy őrizték, mert a páskaünnep után akarta őt a nép elé vezetetni. Pétert tehát a börtönben őrizték, a gyülekezet pedig buzgón imádkozott érte Istenhez.” (ApCsel 12, 1–5)***

Szeretett Testvéreim! A Cselekedetek Könyve által előzőekben bemutatott idilli állapotok hirtelen megszűnnek. Mai igénkben azzal szembesülünk, hogy kegyetlenkedni kezdett Heródes a gyülekezet egyes tagjaival. Jakabot, aki már akkor is tekintélyes személyiségnek számított, s tulajdonképpen lelki vezető volt, elfogatta, és karddal kivégeztette. Azt látjuk, hogy az első Krisztus-követők bizony sok esetben elveszítettek mindent. Elvették tőlük a házaikat, földjüket, ékszereiket. Azonban ennek ellenére, ők még nagyobb erővel, intenzitással hirdették az evangéliumot, az élő, feltámadott Krisztust. Tudták azt, hogy mindent elvehetnek ugyan tőlük, de a szívükben lakó Jézus Krisztustól nem lehet őket megfosztani, a személyes Isten-kapcsolatukat földi erők nem képesek megsemmisíteni.

S hogy miért? Mert legyőzte őket Jézus Krisztus. **Megtanulták Jézustól azt, hogy legyenek akármilyen körülmények, nekik vállalni kell érte a szenvedést, ahogyan Jézus vállalta értük a golgotai kereszthalált, a szenvedést és az életének az elvételét.**

Bár a világ egyes részein ma is üldözéssel kell szembenéznük a keresztyéneknek, mi mégis azt mondhatjuk, hogy békés körülmények között élhetünk, nem kell tartanunk attól, hogy fegyveres katonák törnek ránk esetleg istentisztelet közben. **Isten most nem a biztonságunkat vagy értékeinket kéri tőlünk, hanem a szolgálatunkat, a munkánkat, az odaszántságunkat.**

Napjainkban is vannak természetesen nehézségek, szinte soha nem tapasztalt körülményekhez kell alkalmazkodnunk, különösen is olyan időket élünk, amelyben a gyűlölködés és a gyűlöletkeltés a mindennapok részévé vált. Ezért a felelősség éppen a mi vállunkon nyugszik ebben a helyzetben, **hiszen Isten ránk bízta a feladatot, hogy hirdessük a békéltetés evangéliumát, valamint azt, hogy Krisztusért járjunk követségben, és az Ő igéjének a hirdetői legyünk.**

A viszontagságok – melyekkel a Krisztus-követőknek minden időben szembesülniük kell – ugyan eltérőek lehetnek, de a megoldás forrása mindig egy irányba mutat. Ez az irány pedig éppen a textus végén mutatkozik meg, amikor Lukács leírja, hogy: a gyülekezet pedig buzgón imádkozott Péterért Istenhez. Felmerülhet bennünk a kérdés, hogy *vajon hiszünk mi még valóban az imádság erejében? Olyan fontosnak, esszenciálisnak tartjuk még mi is, mint az első keresztyének?*

Ezek a kérdések időről-időre bizony előtörnek, mert óhatatlanul úgy érezzük, hogy nem kerülnek meghallgatásra imádságaink, olyan mintha egyedül kellenünk megvívni mindennapos küzdelmeinket; s ilyenkor elbizonytalanodunk. Egy dologban viszont teljesen biztosak lehetünk: bármi történik bennünk és körülöttünk, imádságban az Úr elé vihetjük minden élethelyzetünket, magunk, szeretteink és környezetünk életét egyaránt, mert Ő tud és akar segíteni. **Merjük magunkat Istenre bízni nap, mint nap, tudva azt, hogy Isten igéjének útját akadályozni lehet ugyan, de megállítani nem lehet ezen a földön.**

Nekünk hatalmas, dicső Urunk van, akinek nemcsak követői lehetünk, hanem az Ő követői is ebben a világban, de csak úgy, hogy Ővé legyen mindenért a dicséret, a dicsőség, a tisztesség és a hálaadás. **Ámen.**

**Utóima:** Atyánk! Köszönjük Neked, hogy emlékeztetsz bennünket az imádság fontosságára és erejére! Tényleg sokszor szólítunk Téged rutinból, hitetlenül vagy kötelességből, pedig tudjuk, hogy Te hallod a mi szavainkat és látod az életünket. Kérünk, újíts meg bennünket, imaéletünket, hogy ez ne így legyen! Hogy vágyjunk eléd, és hittel jöjjünk, hogy merjünk az otthonainkban, baráti, iskolai közösségeinkben is megszólítani Téged!

Sokat tudunk szenvedni is a mi nehézségeink, küzdelmeink, vagy a minket körülvevő istentelen dolgok miatt, de látjuk a mai igédből, hogy ez sem jó így! Szervedés helyett kérünk, segíts bizalommal Rád tekintenünk, és még a mostaninál sokkal nagyobb próbák idején is hirdetni a feltámadt Krisztus örömeit!

Nem akarjuk azért alábecsülni a problémákat sem, ezért kérünk, hogy a minket körülvevők életében is munkálkodj! Add Szentlelkedet, Igédet, szeretetedet, gyógyító erődet és a Tőled jövő igazi békeséget is azoknak, akikre most gondolunk, akikről tudjuk, hogy most igazán rászorulnak! Minket is indíts, hogy készek legyünk szolgálni feléd és mutasd meg kérünk,

hogy még hol szeretnéd, hogy szolgáljunk, buzgólkodjunk és munkálkodjunk! Köszönjük, hogy meghallgattál Fiadért, Jézusért!

***„Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is; mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.”***

### **Ének**

Folytassuk énekléssel, a 380. dicséret 1., 2. és 4., 5. verseivel!

(Az éneklést segítő hanganyag elérhető [itt](#).)

- 1. „Semmit ne bánkódjál, Krisztus szent serege, Mert nem árthat néked senki gyűlölsége, Noha e világnak rajtad dühössége, De nem hágy szégyenben Krisztus ő Felsége.***
- 2. Királyi nemzet vagy, noha te kicsiny vagy, Az Atya Istennél bizony te kedves vagy; Ő szent Fia által már te is fia vagy, Minden dicsőségben, higgyed, hogy részes vagy.***
- 4. Akármint halásszon az ördög utánad, Az ő tagjaiban dühösködjék rajtad, Mind törrel, fegyverrel siessen utánad, Ha Krisztusban bízol, higgyed, az sem árthat.***
- 5. Rajtad semmit sem fog a pogány ellenség, Noha nehéz néked a rettenetesség; Bátor koncra hányjon a hitlen ellenség: Feltámaszt a Krisztus, néked nagy reménység.”***

***Áldás: „Legyen velünk kegyelem, irgalom, békesség az Atya Istentől és Jézus Krisztustól, az Atya Fiától igazsággal és szeretettel.” Ámen!***